

Batıl, Sultanın Elbisesine Büründüğünde!

Dengelerin altüst olduğu ve batılın sesinin yükseldiği zamanlarda, bazıları batılın gerçeğe dönüştüğünü, zulmün adalet elbisesine büründüğünü, baskının siyaset, tuğyanın hikmet ve despotizmin bir sistem haline geldiğini sanabilir. Ancak gece ne kadar uzun olursa olsun hakikat silinemez ve otoritenin tahtıyla güçlendirilse bile batıl da fazilete dönüştürülemez.

Zaman batıla bir rol verebilir, kör olan güçler batıl için bir devlet ve otorite kurabilir, onun için vehimden bir saray inşa edebilir ve adına sahte bir tarih yazabilir; ancak medya onu nasıl tasvir ederse etsin ve kitleler korku veya dalkavukluktan dolayı ona ne kadar oy verirlerse versinler, batıl batıl olarak kalmaya devam edecektir.

Gelin şöyle diyen Firavun hakkında bir düşünelim: **“Sizin en yüce Rabbiniz benim!”** [Naziat-24] Peki onun despotluğu onun hakikatini değiştirdi mi? Onun gücü, hikmete dönüştü mü? Kesinlikle hayır; zira tarih ona lanet etmeye devam ettiği gibi insanlık da onu adaletin değil tuğyanın bir simgesi olarak hatırlamaya devam etmiştir. Aynı şekilde batılın ridasını giyen bir kimse, otoritesi ne kadar güçlü olursa olsun yakında tarihin adaleti önünde ifşa olacaktır.

Gerçek, tabi olanların çokluğuyla ölçülemez; nitekim gerçek, güpegündüz suikasta uğrayabilir, doğruyu söyleyenler yalanlanabilir, ağızları kapatılabilir ve gerçekler gizlenebilir ancak gerçek, karanlıkla kuşatılmış olsa bile gerçek olarak kalmaya devam eder.

Bizler, gerçeklerin yanlı medyanın etkisi, gücün saldırısı veya halkın sessizliği ile altüst edildiği bir dünyada yaşıyoruz. Ancak hiçbir şey batıla kalıcı bir meşruiyet kazandıramadığı gibi zulmün üzerine tesis edilen şey de bir süre sonra da olsa yıkılacaktır.

Bugün Batı medeniyetinin yaptığı şey, kendi işi üzerinde hiçbir şeye sahip olmayan ve aşırı yoksulluk içinde yaşayan ezilen halkları köleleştirmek olup bundan dolayı medeniyeti, insanı yiyip bitiren ve onun kanını petrol karşılığında, onurunu ise hisse senetleri karşılığında satan bir makineye dönüşmüştür.

Her yerde yüksek gökdelenlerin sahipleri daha çok refah içerisinde yaşasınlar diye acı çeken halklar vardır. Peki zulüm ve kölelik üzerine kurulu bir medeniyet ayakta kalabilir mi? Nitekim tarih bize, zulmün bir süresi olduğunu ve batılın da ne kadar süslendirilirse süslendirilsin kendi yok oluşunun tohumlarını içinde barındırdığını öğretmiştir.

İmparatorlukların yıkılıp altın putların parçalandığı gibi bu habis medeniyet de yıkılacak ve onun yıkıntılarının arasından, kıymeti ceplerde olan şeyle değil, Allah'ın onlara bahsettiği nimetlerle ölçülen yeni bir insan doğacaktır. İşte o zaman karaborsalarının enkazı üzerinde onur sancakları dalgalanacak ve İslam nizamı egemen olacaktır; böylece insanlık, ceberrut iğrenç kapitalizmin azabından kurtulacak ve dünyanın dört bir tarafına adalet ve hayır yayılacaktır.

Bu sistem, zekatı bir iyilik olarak değil, alınması gereken bir hak, faizi bir suç ve adaleti de bir temel haline getiren bir sistemdir... İnşaAllah bu sistem, adaleti tesis etmek, mazlumları kurtarmak, tüm insanlığa mutluluk getirmek ve insanı insanlara ibadet etmekten kurtarıp insanların Rabbine ibadet etmeye yöneltmek için kendi metoduyla geri dönecektir. Bu işe aziz olan Allah'a hiç de zor değildir: **الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا** **“Onlar (o müminler) ki, eğer kendilerine yeryüzünde iktidar verirsek namazı kılar, zekâtı verirler, iyiliği emreder ve kötülükten nehyederler. İşlerin sonu Allah'a varır.”** [Hac 41]